Uniţi în chip desăvârşit ! 28. 10.2019, 1 Cor.1:4-16

v.10 uniţi în chip desăvârşit, nu doar când trece inspecţia. Uniţi în vorbire atunci când ne e bine – nu este uşor. Mai uşor suntem uniţi la greu. Vă amintiţi lecţia cu cei 10 leproşi: atunci când erau bolnavi erau uniţi, dar când au fost vindecaţi, s-au împrăştiat, nu mai erau uniţi. Necazul îi unea.

Nouă astăzi, nu place foarte mult nu să fim una, ci să fim cât mai diferiţi. Să nu aibe nimeni case ca noi, haine, maşini, şi cumva este bine, dar păcat este că nu vrem să fim una în ceea ce ne cheamă Domnul, sau nu înţelegem.

Oamenii sunt uniţi mai degrabă la rău: Gen.11:1-9 ”haidem să ne facem un nume”, uniţi împotriva Domnului. Fapte 5 ne descrie o familie unită, dar care au fost uniţi la rău, şi în aceeaşi zi au murit amândoi. Comunismul voia unitate, ei voiau ca noi să fim una:”proletari din toate ţările, uniţi-vă”. Comunitatea Europeană, Statele Unite, lumea vrea unitate, care are ca liant aşa zisa *toleranţă*. Nimeni nu a fost mai tolerant, mai îngăduitor decât Domnul nostru (Ioan 8 –femeia prinsă în preacurvie), dar nimeni nu a fost mai vehement atunci când a fost vorba să se plătească pentru păcat.(El a plătit cu viaţa Lui).

Noi nu putem fi una în chip desăvârşit, decât dacă suntem în Hristos:
-Ioan 17:11 „ei să fie una, cum suntem şi Noi”; v.21”una în Noi”; v.23 ”Eu în ei şi Tu în Mine, aceasta este unirea desăvârşită”. Domnul S-a rugat mult pentru unitatea noastră, pentru că ştia că dezbinarea va ataca precum lupii răpitori: Fa.20:28-32.
Domnul Isus ştia că vom fi divizaţi în vorbire, în gândire, în interpretarea Scripturilor. Fraţilor să nu fim doar trupeşte prezenţi în acelaş loc, ci să fim una în Duhul. Acolo să ne întâlnim:”în Duhul”.
Noi nu înţelegem îndeajuns Triunitatea, şi pentru că suntem răi şi ne izolăm şi nu vrem să învăţăm să trăim în unitate cu biserica Lui. Se poate să fim Una ca El?! Da,altfel nu ar fi spus asta Domnul.

<u>A. Există surogate, mituri cu privire la Unitate:</u>
-Petrecerea timpului împreună. Nu există neapărat unitate dacă vom petrece timp împreună, servim ceva,etc..
*Poporul evreu a fost împreună 40 de ani şi tot dezbinaţi au fost, deşi mâncau aceeaşi mâncare, şi beau acceaşi apă. De ce, pentru că inimile, gândurile lor, nu erau înainte la ţara promisă, ci înapoi la oalele cu carne din Egipt.
* Ucenicii au stat cu Domnul 3,5 ani, şi la sfârşitul lucrării se certau care să fie mai mare după înălţarea Domnului la cer. Iuda îL vinde, Petru se leapădă, toţi fug..

-Un lider puternic. Un predicator carismatic îi strânge pe oameni. Să vină cineva din afară şi acela ne va uni. Nici un astfel de lider nu va reuşi unitatea, nu va putea fi garantul ei. Liderul tip locomotivă care trage după el tot trenul va sfârşi epuizat şi bolnav după atâtea greutăţi.
*Fapte 6. Acolo apare o ceartă în ceea ce priveşte distribuirea ajutoarelor pentru văduve.
-prezenţa darurilor Duhului nu garantează unitate. 1 Cor 1:7. Ap.Pavel a stat 1,5 ani la ei în Corint, dar cu toate astea între ei era dezbinare. Astăzi creştinismul este mai dezbinat decât a fost vreodată.

B. Dar atunci ce creează unitate:
***Credinţa**. Iuda 3, Efeseni 4:4-6. Aţi auzit vorbă cum că fiecare are credinţa lui. Păi asta e problema fraţilor: credinţa Lui, dată (dăruită), sfinţilor. Credinţa nu este o îmbrăcăminte care-ţi place, şi care îţi vine bine. Credinţa este aceeaşi pentru toţi.

* **Naşterea din nou**. 2 Cor 5:17. Dacă toţi suntem în Hristos, născuţi din nou, atunci toţi suntem noi, iar asta aduce automat unitate. Origine comună. Ioan 17:16. Nu mai suntem din lumea aceasta. Suntem cetăţeni împreună cu sfinţii, oameni din casa Lui Dumnezeu. Evrei 2:11

***Părtăşia în lumină**. 1 Ioan 1:7. Una cu cel sărac, bogat, alb, negru. Nu putem avea părtăşie cu cineva care trăieşte în întneric.
Fapte 16 ne descrie 3 feluri de oameni convertiţi la Hristos: Lidia, o femeie bogată, O fată săracă roabă posedată de un demon, Un temnicier al cărui interes era să-şi facă datoria, să nu gândească prea mult, ci doar să-şi facă treaba şi să se ducă acasă la TV.cu berica lui, şi asta e viaţa. Toţi aceştia au devenit una în biserica din Filipi.

***Aportul fiecăruia**. Efeseni 4:16”din El tot trupul prin ceea ce dă fiecare încheietură”. Când un mădular nu îşi exercită funcţia aduce moartea în jurul lui.

* **Prezenţa Duhului Sfânt**. Efeseni 4:3. Duhul din noi creează unitatea.Ţeluri, ţintă comună. Filipeni 3:13-16. Însufleţiţi de aceleaşi gânduri, simţiri, prin Duhul.
*Înţelegerea Scripturilor prin acelaş Duh. Deşi se poate afirma că suntem toţi creştini, cum de în parţile ei fundamentale, Scriptura este interpretată atât de diferit?! 1 Ioan 2:19

Ce distruge unitatea ?
-în general **păcatul**.

Biblia: este cartea care te va despărţi de păcat, sau păcatul te va despărţi de această carte! Efeseni 4:3. Atunci când este păcat nemărturisit şi părăsit, Duhul se stinge. Păcatul distruge unitatea.
-Lipsa de învoială: Amos 3:3
-Neimplicare. De obicei cei ce nu se implică mai şi cârtesc.
-Necinstea şi suspiciunea, părtinirea.
-Nu înţelegem noţiunea de unitate într-un mod biblic.

Iosua 7,8 ne vorbeşte despre înfrângerea de la cetatea Ai, după ce poporul cucerise într-un mod miraculos marea cetate. Care a fost cauza înfrângerii?
Acan fură, ascunde dar curios, Domnul spune că Israel a păcătuit, şi nu doar Acan. În cultura vestică e greu de înţeles asta, cum unul singur din biserică, familie, popor păcătuieşteşi toţi plătesc cumva, dar aşa ceva este un lucru obişnuit în Orientul Mijlociu. Cum aşa? Păi evreii erau un clan, o familie, ei se consideră una şi astăzi. Ca să înţelegem Unitatea pe care ne-o oferă Domnul, trebuie să vrem să ne vedem astfel, Una.
1 Cor. 12:27”Una pentru un scop comun”. Să fim astfel una încât lumea să rămână uimită de unirea noastră. Lumea suferă astăzi de însingurare, de izolare, şi o aşa dragoste şi o aşa grijă de fraţi îi va scoate din dispozitiv.

Duhul Domnului creează o aşa unitate între credincioşi, iar noi suntem chemaţi să o menţinem. Efeseni 4:3. Relaţia cu Domnul este crucială în relaţia cu ceilalţi. Efeseni 2:14-16 „ca să ne împace cu Tatăl şi unii cu alţii”.